

شهر یورماه، آخرین مهلت دانشجویان دکتری برای فرصت مطالعاتی

«»

آموزش مجازی در ترم آینده استمرار می یابد

«»

نیازهای کشور برای تربیت دانشجویاناسایی می شود

«»

ماهور بیت دانشگاه های دنیا مقابل بحران آب و هوایی

«»

چه خبر از دانشگاه

روش جدید نمره دهی امتحانات در دانشگاه آزاد اسلامی

جواد علمایی در گفت وگو با «مهتر» درباره نحوه محاسبه نمره کتبی در امتحانات مجازی، گفت: «با توجه به برگزاری امتحانات به صورت مجازی برای اولین بار، به اساتید توصیه کرده ایم که کار کلاسی و ارزشیابی های میان ترم را در نمره پایانی «به صورت ویژه» لحاظ کنند. مسئول ستاد مرکزی آموزش مجازی دانشگاه آزاد اسلامی افزود: پیش از این محاسبه نمرات بر پایه ۱۴ نمره، امتحان پایانی و ۶ نمره، کار کلاسی بود که در حال حاضر برای امتحانات این نیمسال تحصیلی، این قید را برداشتم؛ چرا که اساتید نگران بودند با این مدل، تخلف آموزشی صورت گیرد.» وی با تاکید بر اینکه نمره به طور کامل در اختیار اسناد است، خاطرنشان کرد: «دانشگاه آزاد اسلامی منعی برای اینکه اساتید بخش عمده ای از کار کلاسی را در نمره پایانی لحاظ کنند، ندارد.» معاون دانشگاه آزاد اسلامی ضمن بیان این مطلب که نحوه نمره دهی به دانشجویان دکتری نیز کاملا به اساتید واگذار شده است، تصریح کرد: «در خصوص دانشجویان دکتری لازم نیست قوانین آموزشی که برای سایر مقاطع وجود دارد، برای آنها نیز رعایت شود و اسناد می تواند بایک پروژه یا کار کلاسی نمره دانشجویا را بدهد.» علمایی ادامه داد: «البته اساتید نحوه نمره دهی را باید به اطلاع آموزش دانشکده برسانند؛ تا کید ما بر این است که در این شیوه، کار باید مستند باشد که اگر احیانا دانشجوی مدعی شد، نمره ای که گرفته حق او نیست، قابل پیگیری باشد.» مسئول ستاد مرکزی آموزش مجازی دانشگاه آزاد اسلامی گفت: «به طور مثال ممکن است اساتید از دانشجویان دکتری امتحان را به صورت شفاهی-مجازی بگیرند، در این صورت صدای دانشجویابید ضبط شود تا اگر دانشجوی مدعی شد نمره این امتحان برای او کم منظور شده، فایل صوتی مجددا مورد بازنگری قرار گیرد.»

نظارت حداکثری مرکز بازرسی و رسیدگی به شکایات بر نحوه اجرای امتحانات پایان ترم دانشگاه آزاد
محمد محمدی، قائم مقام مرکز نظارت، ارزیابی، بازرسی و رسیدگی به شکایات دانشگاه آزاد اسلامی گفت: «مطابق هماهنگی و برنامه ریزی های صورت گرفته، نظارت مستمر بر نحوه اجرای امتحانات دانشگاه توسط ۴۹۳ نفر از همکاران ادارات کل مناطق ۱۰ گانه و شبکه ارزیابان این مرکز بر نحوه اجرای امتحانات در حال انجام است.» او افزود: «تغییر زمان بندی و نحوه برگزاری امتحانات در برخی از استان های کشور بر اساس سیاست های ابلاغی ستاد ملی مبارزه با کرونا و دغدغه رئیس دانشگاه آزاد اسلامی در خصوص کیفیت برگزاری امتحانات، این مرکز را در نظارت مستمر و پایش روزانه مصمم تر کرده است.» قائم مقام مرکز نظارت، ارزیابی، بازرسی و رسیدگی به شکایات دانشگاه آزاد اسلامی با بیان اینکه برخی از واحدها و مراکز آموزشی دانشگاه به منظور تحقق این سیاست، مبادرت به برگزاری امتحانات غیر حضوری (مجازی) کرده اند، گفت: «این مرکز با تغییر و تطبیق مدل های نظارتی خود با شرایط ویژه این روزها مبتنی بر رسالت ذاتی خود بر حسن اجرای دقیق دستورالعمل ها و شیوه نامه های بهداشتی و آموزشی تاکید و نظارت دارد.» محمدی با بیان اینکه دانشگاه آزاد اسلامی پیش تر نیز با اجرای طرح تعاون، مساعدت های لازم را به دانشجویان و خانواده های آنان مبذول داشته است، خاطرنشان کرد: «در این طرح دانشجویان می توانند در زمان مقرر با مراجعه به نزدیکترین واحد یا مرکز آموزشی در امتحانات مربوطه شرکت کنند. از جمله اهداف این طرح کاهش ریسک شیوع اپیدمی کرونا، عدم تردد دانشجویان و کاهش هزینه های جابه جایی دانشجویان و خانواده های آنان از محل سکونت به واحد اصلی است.» قائم مقام مرکز نظارت، ارزیابی، بازرسی و رسیدگی به شکایات در پایان بر حسن اجرای بخشنامه ستاد آموزش مجازی دانشگاه، رعایت دقیق دستورالعمل بهداشتی معاونت علوم پزشکی و همچنین نظارت مستمر بر نحوه اجرای امتحانات با استفاده از بسیج نیروی انسانی مناطق تاکید کرد.

یادداشت

فرهنگ و جمهوری اسلامی، مدیریت یا انفعال؟

بزرگتر از حکومتی که نقطه قوت خود را ارزش های اصیل دینی اش می داند. در نتیجه این مطالب، شاهد ورود تهاجم فرهنگی به فاز جدید و حжимی نسبت به گذشته شده است. افزایش تولید محتوا با موضوعاتی خلاف ارزش و قبح شکنی های صورت گرفته در فضای مجازی، نظیر لایوهای صاحبان سایت های شرط بندی که به دنبال شیوع کرونا در ماه های گذشته نیز شدت گرفته، اتفاقاتی است که از چند جنبه قابل بررسی است. اول مخاطبان آنها، حتی در برهه ای شاهد شکسته شدن رکوردهای جهانی اینستاگرام مثل نفرات حاضر در لایو یا افزایش تعداد فالور در ۲۴ ساعت توسط این گروه هم بودیم، البته که این رکوردها خیلی دوماه نیورد و توسط یک رپر و یک بازیگر به غربی ها بازگشت. دوم واکنش اجتماع به آنها و در آخر، مواجهه حاکمیت با آن. سه گانه ای که البته به صورت جامع قابل بررسی است هرچند برخی معتقدند که مخاطبان این رویدادها زیاد نبوده و نیازی به بررسی ندارد. در کشور همیشه جمعیتی بوده اند که علقه ای به ارزش های اخلاقی که حتی ایرانیان باستان خود را به آنها پایبند می دانستند، نداشتند. اما این تحلیل تا چه حد می تواند درست باشد؟ آیا واقعا یک میلیون نفر از جوانان و نوجوانان یک کشور ۸۰ میلیونی که بدون شک در آینده این کشور نقش آفرینی خواهند داشت جمعیت کوچکی به شمار می روند؟ فرض می گیریم که این قشر همیشه در جامعه ما حضور داشته اند و به جمعیت آنها هم افزوده نشده، آیا در طول این سال ها به این شکل بروز و ظهور داشته اند؟ قطعاً خیر! چون اساسا پیش از این زمین بازی ای به گستردگی فضای مجازی در اختیار آنها نبوده که بخوانند اعلام موجودیت کنند. اما واکنش عموم جامعه نسبت به این اتفاقات را می توان مثبت ارزیابی کرد. مردم خود نسبت به این اتفاقات و هنجارشکنی ها موضع گرفتند و حتی شاهد بودیم که با گزارش هایی که به اینستاگرام داده شد صفحه یکی از این نفرات، بسته شد. اما آیا می توان مطمئن بود که دفعات بعد که افراد دیگری مشغول به این نوع فعالیت های هنجارشکنانه شوند، جامعه باز هم به این شدت واکنش نشان دهد؟ قاعدتا خیر. زیرا تابوی این مساله شکسته شد و احتمالا طی دفعات بعد این مساله کم کم عادی خواهد شد. این خود دلیل دیگری بر خطرناک بودن این فضای شکل گرفته است. و جنبه آخر یعنی واکنش حاکمیت، یا بهتر بگوییم، انقلاب اسلامی به عنوان یک انقلاب فرهنگی، نسبت به این معضلات چه بود؟ برای بررسی دقیق تر، نیاز است که نگاهی به مدیرین فرهنگی صورت گرفته در کشور در سالیان اخیر و طریقه تعامل با افزایش اثرگذاری رسانه در زندگی مردم داشته باشیم. می توان گفت که اولین و پرکاربردترین روشی که حکومت در مقابل این پدیده به کار برد، فیلترینگ بود. مسیری که در ابتدای امر خوب جواب داد و هم اکنون هم شاید نمونه هایی از موفقیت آن بتوان برشمرد. برای مثال فیسبوک، به عنوان یک بستر ارتباط جمعی، هیچ وقت آن طور که در سایر نقاط جهان مورد استقبال واقع شد، اقبال مردم ایران را به همراه نداشت. وضعیتی که به طور مشابه برای یوتیوب هم پیش آمد و بستری داخلی مانند آپارات قبل از فراگیر شدن یوتیوب در ایران به خوبی پاسخ نیازهای عموم جامعه را داد. با بررسی این دو نمونه موفق، می توان به این نتیجه رسید که فیلترینگ زمانی می تواند نتیجه بخش باشد که اولاً هنوز شبکه اجتماعی مورد نظر در

«فرهیختگان» روند ارائه پایان نامه های دانشجویی با موضوعات اقتصادی در ۳ دانشگاه کشور را بررسی می کند

رکود اقتصادی در پایان نامه های دانشجویی

«فرهیختگان»: آخرین پیشرفت طرح مالچ رسی دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان را بررسی کرد

مالچ رسی: علیه ریزگردها

به نفع محیط زیست

فرهنگ و جمهوری اسلامی، مدیریت یا انفعال؟

جامعه پخش نشده باشد و ثانیاً جایگزین داخلی آن به موقع و با کیفیت مطلوبی عرضه شود. نکاتی که در مورد فیلترینگ تلگرام رعایت نشد و در انتها این پروژه شکست خورد. شکستی که برای مسدود شدن اینستاگرام هم قابل پیش بینی است. البته باید توجه داشت با توجه به پیشرفت های روزافزون تکنولوژی، ارائه بستر جایگزین برای موفق شدن فیلترینگ، لازم تر خواهد بود. راه حل دیگری که به کار می رود، اسلامی و ایرانی سازی روش هایی است که غرب برای تهاجم فرهنگی از آنها بهره می جوید. به عنوان مثال، پدیده سلبریتی و سلبریتی سازی. آدم هایی که عمدتاً از قشر هنرمندان به شمار می روند و با معروف شدن شان، الگویی برای جامعه شکل می دهند. سلبریتی در جامعه جهانی، نیاز ندارد به صورت علنی چیزی را تبلیغ کند. کافی است عکسی از خود با لباس ناهنجار منتشر کند تا از فردای آن روز دنبال کنندگانش به دنبال تهیه آن لباس باشند. نیازی نیست در مذمت اخلاق سخنرانی کند و بگوید نداشتن آن بهتر است، کافی است بی اخلاقی های خود را به اشتراک بگذارد تا رفتارهایش در جامعه آینده شود. باید توجه شود که سلبریتی پدیده ای نیست که زاده رسانه باشد، بلکه به اعتقاد نگارنده زاده مدیریت رسانه است. حال به سلبریتی پروری در کشورمان نگاهی بیندازیم. مساله ای که با تاثیرگذاری هنرمندان در انتخابات ها و موضع گیری های ضدملت آنها در مواقع بحران، حاکمیت هم متوجه خطرش شده است. خطری که بدون تردید در سال های قبل توسط مدیران فرهنگی و رسانه ای وقت بذر آن کاشته شد و امروزه تبعات آن دامن کشور را گرفته است. توجه به این نکته ضروری است که با توجه به پدیده نوظهور پاپاراتزی در کشور، خطر سلبریتی ها در سالیان آینده از قبل هم بیشتر خواهد شد. شاید در ظاهر گفته شود که این ماجرا برعکس باعث کاهش محبوبیت آنها می شود و آنها را محدود می کند اما با بررسی تاثیر پاپاراتزی ها در مهد آنها یعنی آمریکا، متوجه می شویم که این امر نمی تواند صحیح باشد. در واقع پاپاراتزی ها، با به اشتراک گذاشتن جزئیات زندگی سلبریتی ها، در راستای رسالت تغییر سبک زندگی مردم توسط آنها و عادی سازی رذیله های اخلاقی شان فعالیت می کنند. از طرفی برخی از مدیران فرهنگی همت خود را بر تربیت سلبریتی های مذهبی گذاشتند. کاری که بعد از مدتی در کنار مزایایی که داشت، اقتی به نام تقلیل ارزش های اصیل ایرانی- اسلامی توسط این جماعت را به بار آورد. اتفاقی که البته این روزها هم شاهدش هستیم. روش دیگر که برخی از مدیران به آن رجوع کردند، استفاده از جذابیت سلبریتی های داخلی برای کمزنگتر کردن اثرگذاری نمونه های خارجی آنهاست. مساله ای که خود باعث پرزنگتر شدن تاثیرگذاری آنها بر جامعه شده و بدون شک آفت های خاص خود را به دنبال خواهد داشت. همه این راهکارها، یک ویژگی مشترک دارند، آن هم اینکه خود مولد نیستند و همه شان در مقابل یک حمله برنامه ریزی شده اند. روش هایی که اگر به صورت کلان نگاه کنیم، در برابر هجمه عظیم فرهنگی که روزانه راهی کشورمان می شود، موفقیت چندانی کسب نکرده اند و فرهنگ غربی عاری از ارزش روزبه روز دارد جای خود را در کشور بیشتر باز می کند. مساله ای که البته مسئولان امر نیز فهمیده اند و شاهد هستیم این روزها پرکاربردترین تکنیک شان، انفعال است.